

[Statsministeren.]

Jeg vil da også sige, at jeg tror, at det konservative partis forligsvilje i hele denne sag kan være på et meget lille sted. Jeg tror for så vidt aldrig nogen sinde, de konservative var rigtig glade for juniforliget; der kom også udtalelser, der tydede på, at man ikke var særlig glad for det, at man dengang egentlig hellere ville have haft et valg. I hvert fald har jeg haft det indtryk, at man denne gang først følte sig virkelig glad og befriet, da det var klart, at et forlig ikke kunne opnås. Der tror jeg man fra konservativ side har adskilt sig en hel del fra venstre. I venstre har det nok trukket i retning af, at man for at varetage interesser, der stod venstre nær, kunne have tænkt sig forlig på visse vilkår, men jeg tror, de konservative følte sig lettede, glade og befriede, da det var fastslået, at der ikke kunne blive forlig, da man var lettet for at få andel i et ansvar, som man skyede, fordi man vidste, at et normalt valg nærmer sig, og man ville nødig have medansvar med regeringen, når man kommer nær til et valg.

Dette sidste kan selvfølgelig kun være en hypotese fra min side, og jeg skal ikke fremsætte den som andet, men jeg synes, den støttes af udtalelser af det ærede medlem hr. Poul Møller og af et lille citat fra den meget omtalte pletrenserartikel i Berlingske Aftenavis, skrevet før forhandlingerne overhovedet var påbegyndt.

Handelsministeren (Bawnsgaard): Det ærede medlem hr. Weikop gav mig anledning til at gøre et par bemærkninger. Som jeg også havde lejlighed til at sige det ved første behandling, er det nu lettest at tage det ærede medlems udtalelser om hele dette lovkompleks alvorligt, når det ærede medlem lader være at overdrive.

Det ærede medlem ville så gerne have en flot bemærkning med om, hvor vanskeligt det var at administrere denne lovgivning, og så sagde det ærede medlem, at jeg havde brugt megen tid på at forklare og havde åbenbart, hvor umuligt det var at regulere

prisen på jordbær i juni, når der ingen var i februar. Hvis det ærede medlem havde gjort sig lovforslagets indhold klart, ville han have set, at jordbær udtrykkeligt er nævnt som et af de områder, der holdes uden for loven. Hvis det ærede medlem ville læse, hvad der står om producentpriser på landbrugsvarer m. v., ville han være kommet til det resultat.

Så spørger det ærede medlem mig: kan alt dette nu administreres? Ser det ærede medlem oprigtig talt ikke hulheden i sin egen agitation, når det ærede medlems parti klart har sagt, at hvis lønindgrebene efter dets opfattelse var blevet gjort bedre ved at være blevet gjort hårdere, ville man være gået ind for prisloven? Besværlighederne ved administrationen af prisloven var formentlig ikke blevet afgørende mindre af den grund. Ser det ærede medlem oprigtig talt ikke hulheden i den agitation, han her fører?

Det ærede medlem spørger mig, om jeg har talt med monopolrådet og bedt det om en udtalelse. Nej, det har jeg ikke. Jeg har i tilrettelægningsen af denne lovgivning betjent mig af den sagkundskab, som monopoldirektoratets embedsmænd er i besiddelse af, og jeg har haft en drøftelse med monopolrådets formand, men jeg har ikke haft en erklæring liggende foran mig og heller ikke forsøgt at indhente nogen. Det erkender jeg.

Så spurgte det ærede medlem mig, om det nu alligevel ikke var urimeligt ikke at forhandle med organisationerne, og den opfattelse kan det ærede medlem jo godt have, men jeg skal hertil kun svare, at der er ingen, der stærkere end de konservative her i det høje ting har angrebet regeringerne, når de har ført forhandlinger med erhvervslivet, fordi man så har haft en fornemmelse af, at folketingset har fået forelagt en fuldbyrdet kendsgerning. Det er den form, hvorunder man angriber, når vi kommer og forelægger et resultat af sådanne forhandlinger.

Det ærede medlem mente, at jeg var